

14. januar 1847 kan sognerådsformanden igen meddele et forfærdet sogneråd, at Anne er kommet højgravid til sognet. Det hele forfra igen – Anne bliver sat på omgang, bortlicitering mislykkes, hun føder, og barnet bliver bortliciteret til den samme familie, der i forvejen havde broderen.

Igen i 1848 melder Anne efter sin tilbagekomst til sognet, at hun er frugtsommelig. Det var ved at blive for meget. Igen sættes hun på omgang, og sognepræsten blev pålagt at andrage Stiftamtet eller birkedommeren om at få hende tiltalt og afstraffet, fordi hun nu 3 gange... og med forskellige fædre.

Sognerådet nåede at få underskrevet ansøgningen om afstraffelse, men så pludselig – i sommeren 1850 – meddeler Anne et lettet sogneråd, at hun skal giftes. Da det er med en mand uden for sognet, vil hun altså ikke mere lægge byrde på sognerådet, der i sin glæde lover at ville opføde de to ældste af hendes børn.

Og sognepræsten fik lov til at udbetale hende lidt af sognets kasse – når han altså havde set vielsesattesten.

Sådan gik det Anne. Forhåbentlig er hun faldet til ro i ægteskabet – sognerådets protokol beretter ikke mere om hende.

Den ældste søn derimod faldt aldrig til ro. Sognerådet måtte i 1860 sende den 16-årige dreng til opdragelse på Bøggildgård på Fattigvæsenets regning, "da drengen er noget forvildet og i ondt rygte".

Alt dette er fra før bistandslovens tid. Man mærker ved læsningen, hvordan det var de billigste løsninger, der hele tiden skulle vælges.

Ikke spor medmenneskelighed kommer til udtryk i protokollen – man aner, at problemet Anne har været en hård belastning for et lille landsbysamfund.

Mårslet Egsarkiv modtager gerne materiale, dokumenter, billeder o.lign. til opbevaring for eftertiden.

Samtidig vil det blive registreret, således at materialet bliver lettere at genfinde for evt. interesserede.

HUSK derfor at kontakte Egsarkivet før du kasserer gamle billeder og dokumenter.